

Dosarul nr. 2ra-879/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central, judecător – E. Galușceac
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Anton, Iu. Cotruță, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

01 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Ala Cobăneanu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Duca Nicolae,
în cauza civilă la cererea înaintată de Duca Nicolae către Instituția Publică
„Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” mun. Chișinău cu privire la
anularea parțială a ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea
salariului și a prejudiciului pentru perioada lipsei forțate de la serviciu,
împotriva deciziei din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost respinsă cererea de apel depusă de Duca Nicolae, fiind menținută hotărârea din
13 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a ț ă:

La 09 ianuarie 2018, reclamantul Duca Nicolae s-a adresat cu cerere de chemare
în judecată împotriva Instituției Publice „Școala Sportivă Specializată de Lupte
„Andrei Doga” mun. Chișinău, prin care a solicitat anularea pct.1 din ordinul 66-c
din 09 octombrie 2017 cu privire la concediere, prin care a fost eliberat din funcția
de profesor-antrenor în legătură cu lichidarea secției de taekwondo ITF, restabilirea
în funcția deținută anterior, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de
la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că prin ordinul nr.66-c din 09
octombrie 2017 emis de directorul - interimar al Instituției Publice „Școala Sportivă
Specializată de Lupte „Andrei Doga” mun. Chișinău, a fost eliberat din funcția de
profesor-antrenor începând cu data de 16 octombrie 2017. Consideră reclamantul că,
pct. 1 din ordinul menționat este ilegal și urmează a fi anulat, deoarece în dispozitivul
ordinului nu este indicat temeiul legal în baza căruia a fost concediat din funcție,
fiind doar indicat că este concediat „în legătură cu lichidarea secției de taekwondo
ITF”, la fel administrația pârâtului nu a respectat procedura stabilită de art. art. 87
alin. (1), 88, 183 din Codul muncii. Susține, că funcția pe care a deținut-o nu a fost

redușă și, în consecință, nici nu putea fi concediat din funcția de profesor-antrenor, menționând că personal nici nu a fost preavizat despre apropiata disponibilizare în legătură cu reducerea funcției deținute.

Potrivit reclamantului, pe parcursul activității sale în școală, a fost de mai multe ori menționat, a participat la diferite competiții în cadrul cărora discipolii săi au ocupat locuri premiante, pe parcursul activității nu a avut sancțiuni disciplinare, menționând că, este maestru al sportului din Republica Moldova apreciat de Ministerul Tineretului și Sportului al Republicii Moldova pentru activitatea de succes și promovarea imaginii Republicii Moldova pe arena internațională, iar prin concedierea sa din funcția de profesor-antrenor, i-au fost cauzate prejudicii materiale și morale considerabile, indicând că, prejudiciul material este echivalent cu salariul mediu lunar pentru perioada absenței forțate de la serviciu, din data de data de 16 octombrie 2017 și până la data pronunțării hotărârii de restabilire, iar prejudiciul moral este echivalent cu 10000 de lei și este o formă de reparare a suferinței, frustrării și umilinței la care a fost supus ca urmare a concedierii, cu rea-voință, din funcția deținută.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 13 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central, acțiunea fiind a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Duca Nicolae, fiind menținută hotărârea din 13 aprilie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că la emiterea ordinului de concediere a lui Duca Nicolae, angajatorul Instituția Publică „Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga” mun. Chișinău a respectat procedura stabilită de lege, or, acesta a emis un ordin de concediere întemeiat legal, în conținutul căruia a fost identificat temeiul de drept care a stat la baza concedierii reclamantului.

Mai mult, condițiile impuse angajatorului pentru concedierea angajatului în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, condițiile primare pentru preavizarea angajatului Duca Nicolae, au fost respectate de către angajator, or, la 28 iunie 2017, directorul interimar al Instituția Publică „Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, mun. Chișinău, Meriacre Constantin a emis ordinul nr. 42C Cu privire la preavizare salariaților, conform căruia, în conformitate cu art. 88 alin. (1) din Codul muncii, ordinului Ministerului Tineretului și Sportului, cu privire la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ în cadrul Școlii sportive specializate de lupte „Andrei Doga”, mun. Chișinău nr.158s din 23 iunie 2017 și Ordinul cu privire la reorganizarea Școlii sportive specializate de lupte „Andrei Doga”, mun. Chișinău nr. 41 din 27 iunie 2017, s-a dispus preavizarea angajaților secției de taekwondo ITF din cadrul Școlii sportive specializate de lupte „Andrei Doga”, mun. Chișinău, despre lichidarea acesteia.

Totodată, s-a solicitat inclusiv acordul membrilor comitetului sindical din cadrul Instituției Publice „Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, mun. Chișinău, iar reclamantul neîntemeiat a refuzat să îi fie adus la cunoștință ordinul de preavizare, fiind întocmit în sensul dat procesul-verbal din 30 iunie 2017.

La 16 martie 2020, Duca Nicolae a contestat cu recurs decizia din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii. Astfel, aceste încălcări ale instanței de apel au dus la soluționarea greșită a litigiului.

Duca Nicolae a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 13 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

La 11 iunie 2020, Instituția Publică „Școala Sportivă Specializată de Lupte „Andrei Doga”, mun. Chișinău a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea recursului formulat de Duca Nicolae.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 noiembrie 2019 și expediată participanților la proces la 15 ianuarie 2010 (f.d. 9-10, vol. II), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia de către recurent. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 14 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 16 martie 2020, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind

din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Duca Nicolae.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Duca Nicolae.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Ala Cobăneanu